

زینبہ در مجلس عالیہ

زینب ص

① زینب غمیده دادخواه ندارد
رو بکه آرد که جنبه کتو شاه ندارد
دیده بگفتم مرا صیب بغه پیری
مست و نشان چه من نگاه ندارد
آن بد نیای غم چه با بنهادم
دیده من غیب است آه ندارد

مغرم این سخن های برادر
چسان تاب آورم که کبر
خوش

مش

خوش آنروز که بود در مدینه
بهرام هم بیدی عباس و اکبر

مسلمانان چین را ورنه دارد
شده بی خانمان و گنگ دارد

بقیه یان غریبیت برادر
سلاح جنگ خود بستان خواه

ببرادر مرد و جانب اشقیا
کز ما بیکیم ایش که ملا

په ایلو دکان دامنش
 پلپه مېرود از به پاکیا
 حسین مېرود از به پاکیا

حسین رفت از دست مایا و ران
 بنالید اینو جوان مرده ها

زنان په بهر کینه زاتک دیده کینه
 (۴)

حسین را خنجر کینه که رفت جان ز اهن

سرمه زینت الیه از سر زینت جان زار من
 سر زینت الیه از سر زینت جان زار من

سرمه زینت الیه از سر زینت جان زار من
 سر زینت الیه از سر زینت جان زار من

سرمه زینت الیه از سر زینت جان زار من
 سر زینت الیه از سر زینت جان زار من

سرمه زینت الیه از سر زینت جان زار من
 سر زینت الیه از سر زینت جان زار من

سرمه زینت الیه از سر زینت جان زار من
 سر زینت الیه از سر زینت جان زار من

حس

ترک و توار

بدر جان سخنگو به عالم
ما خاں

زنان شده به

احباب اور کشتی کرم
ذوالفقار از بهر ایت اور

تمام شد از خوانده خان غریبه القاس